

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. G. Cazacu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Danilov, Iu. Cotruță, I. Secrieru)

DECIZIE

26 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Ion Guzun
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Ala Motin și reprezentantul acesteia, avocatul Valentin Mardari,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ala Motin împotriva Societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și a ordinului cu privire la concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a penalității pentru reținerea salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de către Ala Motin, a fost casată integral hotărârea din 01 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La 11 iunie 2018 Ala Motin a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilire la lucru, încasarea salariului restant și a penalității pentru reținerea salariului și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, începând cu 06 iulie 1998 a activat în cadrul SRL „Chișinău-Gaz” în diferite funcții, iar la momentul concedierii deținea funcția de șef al Secției proiectare.

A menționat că, la 23 aprilie 2018 pârâtul a emis ordinul nr. 31, prin care a fost concediată în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, începând cu 23 aprilie 2018.

A susținut că, prin ordinul pârâtului nr. 98 din 19 februarie 2018 a fost formată comisia de verificare a activității Secției proiectare și a Laboratorului metrologic de producție.

A susținut că, verificarea activității a fost dispusă, deoarece au fost recepționate multiple petiții și reclamații asupra calității serviciilor prestate de către secțiile menționate.

A afirmat că, la 23 februarie 2018 Comisia de verificare a întocmit actul de control nr. 347 NS, în care a fixat toate neregulile depistate.

A relevat că, în baza rezultatelor controlului a fost dispusă efectuarea unei anchete de serviciu pentru verificarea neregulilor depistate prin prisma respectării disciplinei muncii de către angajații Secției proiectare a întreprinderii.

A notat că, în cadrul anchetei de serviciu pe acest caz s-a stabilit că, încălcarea termenelor de examinare a 256 cereri, la care nu au fost efectuate actele de proiect corespunzător și nu a fost dat răspuns la solicitarea consumatorilor, se datorează direct șefului Secției proiectare, Ala Motin, care nu a reacționat în corespundere cu prevederile Legii nr. 190-XIII din 19 iulie 1994 cu privire la petiționare.

A declarat că, din ordinul pârâtului nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere rezultă că, prin nesoluționarea în termenul legal a cererilor de către Secția proiectare, condusă de Ala Motin și încălcarea termenului legal de examinare a cererilor, a fost încălcat dreptul consumatorului de servicii ale întreprinderii de a-i fi examinată cererea în termen legal și cert sau de a fi informat despre depășirea acestui termen, cât și a fost prejudiciată eficiența întregului mecanism de lucru de proiectare în SRL „Chișinău-Gaz”, precum și a fost prejudiciată reputația și imaginea acesteia.

A precizat că, în ordinul enunțat a fost indicat că, din materialele examinate în cadrul anchetei de serviciu reiese că, la cererile privind conectarea utilajului de gaze naturale și legalizarea acestuia, sunt întocmite acte de control la adresa solicitată cu o serie de abateri, cum ar fi: actele nu sunt îndeplinite în totalitate, lipsesc datele privind utilajele de gaze existente la consumator, care din ele sunt conectate la rețeaua de gaze naturale sau nu, lipsesc indicațiile proiectantului privind efectuarea schimbărilor în corespundere cu normativele în vigoare, la fel, unele din acte nu sunt contrasemnate de către consumatorii finali. În unele acte este indicat că, utilajul de gaze naturale este conectat ilicit la rețeaua de gaze naturale, precum și sunt stabilite o serie de încălcări a documentelor normative în vigoare, care necesită înlăturare, prin permutarea utilajului, efectuarea schimbărilor și întocmirea noului proiect conform cerințelor legislației în vigoare.

A invocat că, în ordinul enunțat a mai fost indicat că, anterior, i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare și, anume, prin ordinul nr. 30 din 13 decembrie 2017 – mustrare și prin ordinul nr. 03 din 12 martie 2018 – mustrare.

A declarat că, nu este de acord cu motivele expuse în ordinul cu privire la concediere, care sunt declarative, eronate circumstanțelor și faptelor adevărate, ordinul fiind emis cu scopul de a acoperi ilegalitățile comise de pârât.

A considerat că, ordinul nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere și ordinul nr. 03 din 12 martie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sunt ilegale și urmează a fi anulate, iar ea urmează a fi restabilită în funcție.

A menționat că, la 13 decembrie 2017 a fost emis ordinul nr. 30 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, însă fapta, pentru care administrația SRL „Moldova-Gaz” a emis acest ordin, nicidecum nu poate fi considerată, în conformitate cu normele legale, ca încălcare a disciplinei de muncă.

A susținut că, ordinul pârâtului nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare din motivul încălcării ordinului nr. 374 din 03 august 2017, prin care s-a constatat ca abatere disciplinară – neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu prin introducerea cu întârziere a datelor privind lucrările executate, nu i-a fost adus la cunoștință și nu a fost semnat de către ea.

A solicitat anularea ordinului pârâtului nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilirea sa în funcția deținută până la concediere și încasarea restanței salariale și a penalității, care o să se acumuleze la data restabilirii la lucru, calculată suplimentar, a sumei de 200000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Ala Motin a solicitat și anularea ordinului pârâtului nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere.

Prin hotărârea din 01 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea depusă de către Ala Motin împotriva SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea ordinului nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilire la lucru, încasarea salariului restant, repararea prejudiciului moral în sumă de 200000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, iar pretenția cu privire la anularea ordinului SRL „Chișinău-Gaz” nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere a fost respinsă ca fiind tardivă.

Prin decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către Ala Motin, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Ala Motin a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 24 ianuarie 2020 Ala Motin și reprezentantul acesteia, avocatul Valentin Mardari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii, cu încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului au indicat că, decizia instanței de apel este ilegală, deoarece instanța de apel, la examinarea cauzei, nu a dat nici o apreciere probelor prezentate și argumentelor invocate de către recurentă, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Au considerat că, contrar prevederilor art. 239 și 241 alin. (5) CPC, decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu.

De asemenea, au considerat că, instanțele judecătorești au aplicat eronat art.86 alin. (1) lit. g), 201, 206 și 210 din Codul muncii.

Au menționat că, recurenta a luat cunoștință de actul de control din 23 martie 2018 în ședința de judecată, în cadrul căreia și a avut posibilitatea să-și expună opinia sa profesională asupra concluziilor și rezultatelor acestui control.

Au susținut că, recurenta, în explicația sa, a negat toate încălcările depistate, menționând că, concluziile și rezultatele controlului sunt total nefondate și vin în contradicție cu mecanismul procesului de lucru al Secției proiectare.

Au afirmat că, membrii comisiei au ignorat Hotărârea ANRE nr. 415 din 25 mai 2011 cu privire la aprobarea Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea

gazelor naturale și, anume, pct. 54-58, precum și art. 14 din Legea cu privire la petiționare.

Au relevat că, membrii comisiei, verificând activitatea Secției proiectare, nu au studiat următoarele acte: Hotărârea Guvernului RM nr. 552 din 12 iulie 2017 pentru aprobarea cerințelor minime de securitate privind exploatarea sistemelor de distribuție a gazelor combustibile naturale, Hotărârea Guvernului RM nr. 36125 iunie 1996 cu privire la asigurarea calității construcțiilor și Hotărârea Guvernului RM nr. 329 din 23 aprilie 2009 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activități în construcții.

Au declarat că, membrii comisiei, care au întocmit actul de control enunțat, nu erau în drept/atestați în efectuarea unui astfel de control, fapt ce se confirmă și prin răspunsul Ministerului Economiei și Infrastructurii din 20 septembrie 2018.

Au notat că, ordinul nr. 374 din 03 august 2017 nu a fost adus la cunoștință recurentei și nu este scris în fișa de post, la fel cum și controlul executării acestui ordin a fost pus pe seama adjunctului contabilului-șef, Stella Juravliov.

Au precizat că, prin ordinele nr. 641 din 26 decembrie 2017, nr. 645 din 28 decembrie 2017, nr. 79 din 09 februarie 2018, nr. 119 din 02 martie 2018, nr. 130 din 05 martie 2018, nr. 212 din 04 aprilie 2018, nr. 213 din 04 aprilie 2018, nr. 274 din 04 mai 2018 și nr. 351 din 08 iunie 2018 recurentei i-au fost acordate premii pentru succesele de care aceasta a dat dovadă în activitatea sa.

Au invocat că, ordinele de aplicare a sancțiunilor disciplinare contravin prevederilor art. 211 alin. (3) din Codul muncii, care reglementează că, în interiorul termenului de validitate a sancțiunii disciplinare, salariatului sancționat nu i se pot aplica stimulări prevăzute la art. 203.

Au specificat că, sunt neîntemeiate constatările precum că, recurenta a încălcat prevederile art. 260 alin. (3) și 261 alin. (3) din Codul fiscal, fiindu-i aplicată sancțiune disciplinară prin ordinul nr. 03 din 12 martie 2018, deoarece conform răspunsului Serviciului Fiscal de Stat nr. 26-15/1-09/1656 din 12 februarie 2019, la 10 octombrie 2017 a fost întocmit actul de control fiscal, în baza căruia a fost emisă decizia nr. 225 din 09 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Chișinău-Gaz”, iar responsabili de respectarea activității economico-financiare și a legislației fiscale sunt conducătorul întreprinderii și contabilul-șef, răspundere prevăzută și în Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007. Prin urmare, recurentei nu-i sunt imputabile obligațiunile de supraveghere a respectării legislației fiscale de către întreprindere, precum și cele ce țin de activitatea economico-financiară a acesteia, ceea ce duce incontestabil la anularea ordinului nr.03 din 12 martie 2018 ca fiind unul ilegal, ce contravine prevederilor legislației Republicii Moldova.

Au considerat că, intimatul nu a anexat la materialele dosarului careva probe pertinente în susținerea poziției sale.

Au menționat că, instanța de apel neîntemeiat a respins demersul recurentei și al avocatului acesteia cu privire la amânarea ședinței de judecată din 26 noiembrie 2019 pentru o altă dată pe motivul acordării posibilității de a prezenta probe suplimentare în vederea susținerii poziției sale, probe incontestabile, astfel, fiindu-i încălcat dreptul la apărare și la un proces echitabil.

Au susținut că, prin răspunsurile Ministerului Finanțelor nr. 13-11/09 din 09 ianuarie 2020 și al Serviciului Fiscal nr. 26-12/1-08/17390 din 20 decembrie 2019 încă o dată se confirmă că, recurenței nu-i sunt imputabile obligațiunile de supraveghere a respectării legislației fiscale de către întreprindere, precum și cele ce țin de activitatea economico-financiară a acesteia.

Prin referința depusă la 09 martie 2020 SRL „Chișinău-Gaz” a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 26 iunie 2020 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea parțială a acțiunii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, începând cu 06 iulie 1998 Ala Motin a activat în cadrul SRL „Chișinău-Gaz”, ultima funcție deținută fiind funcția de șef Secție proiectare.

Prin ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 30 din 13 decembrie 2017 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare Alei Motin i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul muncii – mustrare (f. d. 27, 28, vol.I).

Ulterior, prin ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare Alei Motin i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 206 alin. (1) lit. b) din Codul muncii – mustrare.

La 23 aprilie 2018 SRL „Chișinău-Gaz” a emis ordinul nr. 31 cu privire la concediere, prin care Ala Motin a fost concediată din funcția de șef Secție proiectare, în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, începând cu 23 aprilie 2018.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Ala Motin a solicitat anularea ordinelor SRL „Chișinău-Gaz” nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere, restabilirea sa în funcția deținută până la concediere și încasarea restanței salariale, a penalității pentru reținerea salariului, a sumei de 200000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a respins pretențiile cu privire la anularea ordinului SRL „Chișinău-Gaz” nr. 03 din 12 martie 2018 privind aplicarea sancțiunii disciplinare, restabilire la lucru, încasarea salariului restant, repararea prejudiciului moral în sumă de 200000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiate, iar pretenția cu privire la anularea ordinului SRL „Chișinău-Gaz” nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere a respins-o ca fiind tardivă.

Ulterior, instanța de apel, fiind învestită cu judecarea apelului declarat de către Ala Motin, a ajuns la concluzia temeiniciei acestuia, casând integral hotărârea primei instanțe și pronunțând o nouă hotărâre, prin care a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că, soluțiile date de către instanțele judecătorești sunt greșite.

Conform art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, concedierea – desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum și a celui pe durată determinată – se admite pentru încălcarea repetată, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, dacă anterior salariatul a fost sancționat disciplinar.

Conform art. 206 alin. (1) din Codul muncii, pentru încălcarea disciplinei de muncă, angajatorul are dreptul să aplice față de salariat următoarele sancțiuni disciplinare:

- a) avertismentul;
- b) mustrarea;
- c) mustrarea aspră;
- d) concedierea (în temeiurile prevăzute la art.86 alin.(1) lit.g)-r)).

La caz, se reține că, la concedierea salariatului din motivul încălcării repetate a obligațiilor de muncă, instanța urmează să motiveze corectitudinea sancțiunii aplicate anterior, indiferent dacă aceasta a fost sau nu contestată.

Din materialele dosarului rezultă că, la 13 decembrie 2017 SRL „Chișinău-Gaz” a emis ordinul nr. 30 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care i-a aplicat Alei Motin sancțiunea disciplinară – mustrare pentru atitudinea iresponsabilă față de executarea indicațiilor conducătorului, care a dus la ineficiența ședinței organizată la 29 noiembrie 2017 (din cauza neacumulării materialelor) și tergiversarea luării deciziei privitor la subiectul analizat (f. d. 27, 28, vol. I).

Conform art. 210 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, sancțiunea disciplinară se aplică prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), în care se indică în mod obligatoriu temeiurile de fapt și de drept ale aplicării sancțiunii.

Conform art. 201 din Codul muncii, disciplina muncii reprezintă obligația tuturor salariaților de a se subordona unor reguli de comportare stabilite în conformitate cu prezentul cod, cu alte acte normative, cu convențiile colective, cu contractele colective și cu cele individuale de muncă, precum și cu actele normative la nivel de unitate, inclusiv cu regulamentul intern al unității.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 30 din 13 decembrie 2017, cuprinzând temeiurile de drept ale aplicării sancțiunii disciplinare, nu cuprinde temeiurile de fapt, care au impus sancționarea salariatului Ala Motin.

Din ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 30 din 13 decembrie 2017 nu este clar care obligație de subordonare unor reguli de comportare a fost încălcată de către Ala Motin, or, angajatorul nu a adus o justificare obiectivă și rezonabilă legată de capacitatea sau conduita acesteia bazată pe cerințele operaționale ale întreprinderii și

nu a indicat care reguli de comportare stabilite de Codul muncii au fost încălcate.

Mai mult, nu au fost prezentate acte justificative, care să confirme punerea în sarcina șefului Secției proiectare, Ala Motin prezentarea propunerilor argumentate cu privire la cele discutate în ședința grupului de lucru din 27 noiembrie 2017 și fixarea unui termen pentru îndeplinirea acestei sarcini, iar din explicația anexată la materialele cauzei rezultă că, Ala Motin a prezentat informația solicitată la 29 noiembrie 2017 (f. d. 29, vol. I).

În consecință, cele indicate supra nu denotă încălcarea disciplinei muncii în sensul art. 201 din Codul muncii, iar în lipsa unei justificări obiective și rezonabile a încălcării disciplinei muncii, salariatul nu poate fi sancționat disciplinar.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând corectitudinea sancțiunii aplicate prin ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 30 din 13 decembrie 2017, conchide că, această sancțiune a fost aplicată cu încălcarea legislației muncii.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, la 12 martie 2018 SRL „Chișinău-Gaz” a emis ordinul nr. 03 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, prin care i-a aplicat Alei Motin sancțiunea disciplinară – muștrare pentru încălcarea ordinului nr. 374 din 03 august 2017 „об учете работ по эксплуатации и платных услуг в программе 1С”.

Conform pct. 6.4 din fișa de post nr. 250 a șefului Secției proiectare, șeful Secției proiectare este responsabil pentru executarea ordinelor și dispozițiilor conducerii SRL „Chișinău-Gaz”.

Actele cauzei, însă, denotă faptul că, ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 374 din 03 august 2017 nu a fost adus la cunoștință Alei Motin, fapt ce se confirmă prin lipsa semnăturii acesteia pe ordin (f. d. 23-25, vol. I), respectiv, nu poate fi sancționată pentru nerespectarea unui ordin, care nu i-a fost adus la cunoștință, or, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată doar cu respectarea legislației muncii.

La caz, se mai reține că, conform art. 211 alin. (3) din Codul muncii, în interiorul termenului de validitate a sancțiunii disciplinare, salariatului sancționat nu i se pot aplica stimulări prevăzute la art. 203.

Conform art. 203 alin. (1) din Codul muncii, pentru succese în muncă, angajatorul poate aplica stimulări sub formă de:

- a) mulțumiri;
- b) premii;
- c) cadouri de preț;
- d) diplome de onoare.

Din materialele dosarului rezultă că, atât pînă la aplicarea sancțiunii disciplinare, cât și după aplicarea acestei sancțiuni, prin ordinele SRL „Chișinău-Gaz” nr. 79 din 09 februarie 2018, nr. 130 din 05 martie 2018, nr. 212 din 04 aprilie 2018, nr. 213 din 04 aprilie 2018 și nr. 274 din 04 mai 2018, Ala Motin a primit premii pentru succesele de care aceasta a dat dovadă în activitatea sa, fapt ce contravine art.211 alin. (3) din Codul muncii (f. d. 38, vol. III).

În contextul celor expuse, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare este ilegal și, prin urmare, urmează a fi anulat.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 23 aprilie 2018 SRL „Chișinău-Gaz” a emis ordinul nr. 31 cu privire la concediere, prin care a concediat-o pe Ala Motin, șeful Secției proiectare, conform art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii, începând cu data de 23 aprilie 2018 (f. d. 18-20, vol. I).

De asemenea, s-a constatat că, în ordinul enunțat a fost indicat că, anterior Alei Motin i-au fost aplicate sancțiuni disciplinare și, anume, prin ordinul nr. 30 din 13 decembrie 2017 – muștrare și ordinul nr. 03 din 12 martie 2018 – muștrare.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că, concedierea salariatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii se admite numai în cazul încălcării repetate, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă.

Prin urmare, având în vedere faptul că, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia că, ordinele SRL „Chișinău-Gaz” nr. 30 din 13 decembrie 2017 și nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare au fost emise cu încălcarea legislației muncii, urmează a fi anulat ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere din motivul lipsei încălcării repetate de către salariat, pe parcursul unui an, a obligațiilor de muncă, cu restabilirea Alei Motin în funcția de șef Secție proiectări a SRL „Chișinău-Gaz”, începând cu 23 aprilie 2018.

Or, conform art. 89 alin. (1) din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu – prin hotărâre a instanței de judecată.

Argumentul invocat de către intimat precum că, recurenta a luat cunoștință cu ordinul SRL „Chișinău-Gaz” nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere la data de 23 aprilie 2018, însă a solicitat anularea acestuia abia în ședința de judecată a primei instanțe din 20 martie 2019, astfel, încălcând termenul prevăzut de art. 355 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, nu poate fi reținut, deoarece din conținutul cererii de chemare în judecată rezultă că, recurenta și-a exprimat dezacordul cu ordinul enunțat. Cu atât mai mult că, a solicitat restabilirea la lucru și încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru.

Conform art. 90 alin. (1), (2) lit. a) și c) și (3) din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia, iar repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă și în compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanța de judecată, ținându-se cont de aprecierea dată acțiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa de la SRL „Chișinău-Gaz” în beneficiul Alei Motin salariul pentru absența forțată de la lucru în perioada 23 aprilie 2018-26 august 2020 și un salariu mediu lunar al acesteia, cu titlu de prejudiciu

moral.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge pretenția recurenteii cu privire la încasarea penalității de întârziere conform art. 330 alin. (2) din Codul muncii, deoarece prevederile acestui articol nu sunt aplicabile în cazul dat. Or, acestea urmează a fi puse în practică doar în cazurile când salariatul și-a executat obligațiile sale de serviciu, salariul fiind calculat, dar neachitat la timp din vina angajatorului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

În același timp, în jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Costin versus România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții versus România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre versus România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.) s-a statuat că partea care a câștigat procesul nu va putea obține rambursarea unor cheltuieli decât în măsura în care se constată realitatea, necesitatea și caracterul lor rezonabil.

Din materialele dosarului rezultă că, în cadrul examinării prezentei cauze Ala Motin a suportat cheltuieli de asistență juridică și, anume, în primă instanță – 10000 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 640179 din 05 iunie 2018 (f. d. 166, vol. I), în instanța de apel – 15000 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr.469122 din 04 iunie 2019 (f. d. 245, vol. II) și în instanța de recurs – 5000 de lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 469132 din 24 ianuarie 2020 (f. d. 62, vol.III).

Analizând aportul avocaților Alexei Barbăroșie și Valentin Mardari la soluționarea speței, timpul și munca depusă de avocați, rezultatul obținut, justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză și complexitatea cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa de la SRL „Chișinău-Gaz” în beneficiul Alei Motin cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 lei, sumă care este reală, necesară și rezonabilă.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și de a pronunța o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Ala Motin împotriva SRL „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și a ordinului cu privire la concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a penalității pentru reținerea salariului și repararea prejudiciului moral de admis parțial, cu anularea ordinelor SRL „Chișinău-Gaz” nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere, restabilirea Alei Motin în funcția de șef Secție proiectări a SRL „Chișinău-Gaz”, începând cu 23 aprilie 2018 și încasarea de la SRL „Chișinău-Gaz” în beneficiul Alei Motin a salariului pentru absența forțată de la lucru în perioada 23 aprilie 2018-26 august 2020, a unui salariu mediu lunar al acesteia, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 6000 de lei, iar în rest acțiunea de respins.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Ala Motin și reprezentantul acesteia, avocatul Valentin Mardari.

Se casează integral decizia din 26 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 01 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Ala Motin împotriva Societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și a ordinului cu privire la concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a penalității pentru reținerea salariului și repararea prejudiciului moral și se pronunță o nouă hotărâre, prin care:

Se admite parțial acțiunea depusă de către Ala Motin împotriva Societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” cu privire la anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și a ordinului cu privire la concediere, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și a penalității pentru reținerea salariului și repararea prejudiciului moral.

Se anulează ordinele Societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” nr. 03 din 12 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare și nr. 31 din 23 aprilie 2018 cu privire la concediere.

Se restabilește Ala Motin în funcția de șef Secție proiectări a Societății cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz”, începând cu 23 aprilie 2018.

Se încasează de la Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în beneficiul Alei Motin salariul pentru absența forțată de la lucru în perioada 23 aprilie 2018-26 august 2020 și un salariu mediu lunar al acesteia, cu titlu de prejudiciu moral.

Se încasează de la Societatea cu răspundere limitată „Chișinău-Gaz” în beneficiul Alei Motin cheltuielile de asistență juridică în sumă de 6000 (șase mii) de lei.

În rest acțiunea se respinge.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Ion Guzun

Mariana Pitic